

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 86.016 van 16 maart 2000  
in de zaak A. 85.626/VII-18.919.**

In zake : XXX,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat V. PERTRY,  
kantoor houdende te SINT-STEVENSWOLUWE,  
Woluwedael 28

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 22 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 5 juni 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 13 september 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. SERESSIA die, loco Advocaat V. PERTRY verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Somalische nationaliteit, komt België binnen op 21 januari 1999 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling (adm. doss., stuk 1).

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Somalisch/Frans, met behulp van een tolk (adm. doss., stuk 2).

1.3. Op 24 februari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 3).

1.4. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 1999 luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 17 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Somalische taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat Mr. PETRY.

Betrokkene verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsclan Midgan (subclan Madiban). Midden 1988 liep betrokkenes vader, die sergeant was in het Somalische leger, in Hargeisa zware verwondingen op in de oorlog tussen de regeringstroepen en de rebellen van het SNM (Somali National Movement). Eind 1988 stierf betrokkenes vader aan zijn verwondingen. Betrokkenes gezin, dat in Adadley woonde, vluchtte daarop naar Hargeisa. Eind 1990/begin 1991 verhevigde de oorlog echter en gezien leden van de Midgan-clan door leden van de rebellerende Issak-clan ervan verdacht werden samen te spannen met het regime van de gecontesteerde president Siad Barre, vertrok betrokkenes gezin om veiligheidsredenen naar Borama. Wegens voedseltekort en naderende oorlogsdreiging ontvluchtte betrokkenes gezin ook deze stad en vestigde zich in het dorpje Aw-Bare in Ethiopië. Daar ondervonden betrokkene en zijn familieleden echter voortdurende pesterijen door leden van de Gadabursi- en de Samarun-clan. Deze problemen genoodzaakten betrokkenes gezin opnieuw verder te reizen, ditmaal naar de Somalische stad Burao. Daar gaven ze zich uit voor leden van de Issak-clan. Op een dag, ergens midden 1994, kwam een buurman, die tot de Issak-clan behoorde, toevallig te weten dat betrokkene en zijn familieleden gelogen hadden over hun clanbehoren. Nog dezelfde dag vielen hij en enkele clangenoten betrokkenes huis binnen. Betrokkenes moeder en zus werden aangerand. In 1995 brak in Burao een oorlog uit tussen twee subclans van de Issak-clan. Het oorlogsgeweld deed betrokkenes gezin opnieuw op de vlucht slaan en ditmaal opnieuw richting Ethiopië, waar ze in een vluchtelingenkamp in Daror gingen wonen. Tijdens de vlucht, raakte betrokkenes zus vermist. In februari 1997 stierf betrokkenes moeder. Op haar begrafenis werd duidelijk dat betrokkene niet tot de Issak-clan behoorde. Hij

werd daarop hard geslagen door leden van de Issak-clan.

Betrokkene die daarna ook op straat werd lastiggevallen, durfde daarom niet meer terug te keren naar het vluchtelingenkamp en verkoos bij zijn werkgever in een restaurant de nachten door te brengen. Deze weigerde hem echter zijn loon nog verder uit te betalen. In oktober 1998 ontmoette betrokkene een zekere Abdi Yoos, die van plan was naar Yemen te reizen en betrokkene voorstelde met hem mee te gaan. Onderweg passeerden ze de stad Burao, waar betrokkene's familie enkele huizen bezat die door leden van een andere clan ingenomen waren. Betrokkene wilde deze huizen teruggeisen en begaf zich daarom naar de plaatselijke autoriteiten. In het kantoor werd hij echter aangevallen door een onbekende andere man, waarop betrokkene onmiddellijk het hazenpad koos. Betrokkene reisde daarna verder met Abdi Yoos en nam in Bossasso een boot naar Yemen. Daar verbleef hij eerst veertien dagen in een vluchtelingenkamp. Na zijn vertrek uit dit kamp reisde betrokkene via Aden naar Sana, waar hij, in het gezelschap van een passeur, een vliegtuig nam naar een hem onbekend Europees land. Per trein reisde hij daarna op 20 januari 1999 naar België. Op 21 januari 1999 vroeg betrokkene asiel aan in België.

Er dient te worden vastgesteld dat enkele tegenstrijdigheden en hiaten de geloofwaardigheid van betrokkene's relaas ondermijnen.

Zo stelde betrokkene voor de DVZ (verhoor dd. 21-I-99) dat zijn vader korporaal was in het Somalische leger terwijl hij voor het CG verklaarde dat hij sergeant was. Verder stelde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij na de dood van zijn moeder in februari 1997 in Daror zelf niet meer werkte. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde hij daarentegen dat hij sinds 1996 werk had in een hotel-restaurant waar hij tot zijn vertrek in oktober 1998 tewerkgesteld bleef.

Bovendien maakte betrokkene pas voor het CG voor de eerste keer melding van de vermeende inval door leden van de Issak-clan in Burao in 1994 waarbij zijn moeder en zus werden aangerand, de problemen op de begrafenis van zijn moeder in Daror in februari 1997 waarbij betrokkene geslagen zou zijn door leden van de Issak-clan; de vermeende aanvallen op straat in Daror, en het incident in het kantoor van de plaatselijke autoriteiten van Burao, waar hij bedreigd zou zijn toen hij klacht wilde indienen tegen de confiscatie van de aan zijn familie toebehorende huizen. Wanneer hem door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd naar eventuele aanslagen op zijn lichamelijke integriteit, vermeldde betrokkene enkele slagen die hem in Yemen en op de boot daarheen werden toegebracht.

De foto van zichzelf en Abdi Yoos op de brug in Burao, de Somalische shillings (zowel van Somalië als

Somaliland), het Somalische geboortecertificaat (uitgegeven in 1979), het rapport 'Somalia, Victims and vulnerable groups in Southern Somalia' van 1995 van het UNHCR, de brief gericht aan de BBC World Somali Service en de cassette met daarop een reportage over de Midganclan opgestuurd door de BBC World Somali Service (dd. 21 april 1999), welke betrokkene ter ondersteuning van zijn relaas voorlegt, doen geen afbreuk aan voorafgaande overwegingen.

Verder kan betrokkene's reisweg, bij gebrek aan documenten terzake, niet worden naggegaan.

Tenslotte bevat het verzoekschrift van betrokkene geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbeslissing besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat deze exceptie feitelijke grondslag mist vermits zij belast is met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een enig middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de artikelen 52, § 2.2/ en § 1.7/ en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (Wet Motivering Bestuurshandelingen), alsmede van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, doordat de bestreden beslissing stelt dat de aanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, terwijl de bestreden beslissing zich hiervoor baseert op (1) tegenstrijdigheden in het relaas van de verzoekende partij die hetzij niet relevant zijn hetzij geen echte tegenstrijdigheden zijn, (2) op niet verder gespecificeerde beweerde hiaten die de geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoekende partij zouden ondermijnen, (3) op de afwezigheid van documenten betreffende de reisweg van de verzoekende partij en (4) op stijlformules en een laconieke overweging die de relevante elementen van het relaas van de verzoekende partij alsmede voorgelegde stukken afwijzen, zodat de bestreden beslissing niet afdoende, pertinent en draagkrachtig gemotiveerd is om tot het besluit te kunnen komen dat de aanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond is, zonder tevens het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel te schenden;

3.1.1. Overwegende dat op het eerste gezicht de drie tegenstrijdigheden opgenomen in de bestreden beslissing, betreffende de graad van de vader van verzoeker in het Somalisch leger, betreffende de professionele activiteit van verzoeker na de dood van zijn moeder in 1997, betreffende de aanslagen op de fysieke integriteit van verzoeker, geen echte tegenstrijdigheden lijken te zijn, omdat zij weinig relevant zijn in het geheel van het relaas van verzoeker dat coherent lijkt te zijn; dat vervolgens de bestreden beslissing de hiaten niet specificceert in het relaas van verzoeker, die de geloofwaardigheid ervan zouden ondermijnen; dat bovendien op het eerste gezicht verzoeker de door hem gevolgde reisweg vrij nauwkeurig heeft gereconstrueerd, behalve wat het laatste gedeelte van deze reisweg betreft; dat tenslotte de bestreden beslissing enkele stijlclausules inhoudt en een laconieke overweging die worden weergegeven op bladzijde vier in fine en op bladzijde vijf bovenaan van het verzoekschrift;

3.1.2. Overwegende dat bijgevolg het eerste middel ernstig is, omdat de bestreden beslissing door stelselmatig op zoek te gaan naar tegenstrijdigheden, hiaten, mogelijke kleine vergissingen, dreigt voorbij te gaan aan de kern van een asielrelaas gerelateerd aan de criteria vervat in artikel 1 van de Conventie van Genève, zodat op het eerste gezicht, niet kon worden besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag van verzoeker;

3.2. Overwegende dat verzoeker, in verband met de tweede voorwaarde op goede gronden ondermeer betoogt wat volgt :

"Het past hier om de feiten in herinnering te brengen die verzoeker ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten en die de reden vormen waarom hem de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling dient te worden toegekend : Verzoeker is sinds de val van Siad Barre verplicht om te leven onder het aannemen van een andere clan-identiteit. Van zodra zijn werkelijke identiteit ontdekt wordt dient hij discriminatie, vernederingen, bedreigingen en geweldpleging op zijn persoon te ondergaan en te vrezen, dient hij onbetaald te werken en dient hij ten slotte steeds weer op de vlucht te slaan (zie hierboven onder IV.4 en stuk 2 p 1 tot 6). Uit niets blijkt dat de situatie in Somalië voor de mensen van de Midgan-etnie sindsdien gewijzigd is. Mocht (de) verzoekende partij ertoe worden gebracht terug te keren naar het land dat hij is ontvlucht, dan zal hij opnieuw in dezelfde situatie terecht komen die, wanneer men zijn echte identiteit ontdekt, voor hem een gevaarlijke situatie is.";

Overwegende dat dit nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

4. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de geëördineerde wetten op de Raad van State,

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 5 juni 1999 ter kennis gebracht.

**Artikel 2.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op zestien maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,  
K. VANHOUTTE, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**K. VANHOUTTE.**

**D. MOONS.**